

Consultatieverslag
1. Inleidend
<i>Onderwerp van de consultatie: bioveiligheidsplan commerciële pluimveesector</i>
<p>Naam: Regeling bioveiligheidsplan pluimveehouderij</p> <p>Van: Minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur</p> <p>Type voorstel: wijziging ministeriële regeling</p>
<i>Looptijd consultatie</i>
<p>Startdatum consultatie: 5 november 2024</p> <p>Einddatum consultatie: 2 december 2024</p>
<i>Doel van het voorstel en voorgelegde vraag of vragen :</i>
Om mogelijke omissies te signaleren in de nieuwe regeling bioveiligheidsplan pluimveehouderij is gevraagd wat de lezer vindt van de concept regeling.
<i>Opbrengst van de consultatie (hoeveel reacties en (globaal) van welke doelgroepen)</i>
Benoem het totaal aantal reacties en globaal welke partijen (burgers, bedrijven, instellingen) hebben gereageerd op de consultatie.
Er zijn 42 reacties binnengekomen van verschillende pluimveehouders, (vertegenwoordiging van) dierenartsen en studenten diergeneeskunde.
2. Beeld van binnengekomen reacties
<p>2.1 Benoem het thema /de thema's die in de consultatiereacties zijn behandeld en geef aan waarop deze reacties in hoofdlijnen zien. Indien er een heel beperkt aantal reacties zijn is dit niet noodzakelijk, deze reacties kunnen individueel worden behandeld.</p> <p><i>Meerdere reacties gaan in op de gevolgen van deze wettelijke verplichting voor de administratie- en controledruk. In aanvulling op de gevolgen voor de regeldruk gaat een enkele reactie in op de vraag waarom een wettelijke verankering noodzakelijk is, als het bioveiligheidsplan reeds is opgenomen in bestaande private kwaliteitssystemen (IKB).</i></p> <p>De hygiënescan van AVINED wordt nu al op vrijwillige basis door pluimveehouders gebruikt om de bioveiligheid bespreekbaar te maken, als onderdeel van een privaat kwaliteitssysteem (IKB). Voor deze bedrijven verandert er dus weinig, behalve dat ze dit plan nu in samenspraak met hun dierenarts opstellen. Voor het tegengaan van de insleep en verspreiding van ziekteverwekkers is het van belang dat <u>alle</u> commerciële pluimveehouders een bioveiligheidsplan gaan opstellen en jaarlijks evalueren, als onderdeel van hun bedrijfsgezondheidsplan dat ook jaarlijks wordt besproken en geëvalueerd. Omdat niet alle commerciële pluimveehouders zijn aangesloten bij een IKB-systeem is een wettelijke verankering noodzakelijk. Het Adviescollege Toetsing regeldruk heeft bovendien geconcludeerd dat de gevolgen voor de regeldruk niet substantieel zijn.</p> <p><i>Een aantal dierenartsen benoemt dat de verantwoordelijkheid voor het plan geheel bij de pluimveehouder dient te liggen, wat naar hun mening het beste tot uiting komt door de regeling op te nemen in Besluit en/of Regeling houders van dieren.</i></p> <p>In de toelichting is ter verduidelijking de verantwoordelijkheidsverdeling tussen pluimveehouder en dierenarts weergegeven. Daarin is verwoord dat de pluimveehouder verantwoordelijk is voor het voorhanden hebben van een BVP en het door een dierenarts laten opstellen van een BVP. Het bioveiligheidsplan (BVP) wordt onderdeel van het bedrijfsgezondheidsplan (BGP). Dit BGP is geregeld in de Regeling diergeneeskundigen. In artikel 1.28 is duidelijk dat de dierhouder zorg moet dragen voor het opstellen van het BGP, en dus het BVP. Omdat hier de bestaande</p>

verantwoordelijkheidsverdeling wordt gevolgd voor het BGP, hoeft het BVP niet te worden toegevoegd aan het Besluit houders van dieren.

Daarnaast wordt meermaals door verschillende dierenartsen genoemd dat de regeling moet worden beschouwd als een nationale kop, wat niet past binnen het huidige coalitieakkoord.

Op grond van de EU-Diergezondheidsverordening is een veehouder verplicht om adequate maatregelen te nemen om insleep van ziekteverwekkers te voorkomen door middel van een adequate bioveiligheid. Deze regeling is een invulling van een bestaande Europese verplichting en daarmee geen nationale kop.

Een enkele inbreng ziet op de handhaving van deze verplichting door de NVWA en het ontbreken van de uitkomsten van de HUF-toets.

De NVWA zal deze verplichting betrekken bij de reguliere inspecties op de pluimveesector, bijvoorbeeld op wet- en regelgeving op het gebied van antibioticagebruik. Naar aanleiding van de HUF-toets van de NVWA is de regeling en de toelichting op enkele vlakken verduidelijkt. Dit betrof o.a. de gegevens die een bioveiligheidsplan dienen te bevatten, de verantwoordelijkheidsverdeling tussen dierenarts en pluimveehouder en de relatie tussen bedrijfsgezondheidsplan en bioveiligheidsplan.

Een enkele inbreng was gericht op de wetenschappelijke onderbouwing van de effectiviteit van het BVP.

In een tweetal wetenschappelijke artikelen (Rojo-Gimeno et al, 2016 en Colineau et al, 2017) is aangetoond dat het nemen van bioveiligheidsmaatregelen leidt tot reductie van antibiotica, en daarmee ook ziekte. Deze studies werkten met de Biocheck Gent, ontwikkeld door de Universiteit Gent. De hygiënescan van AVINED vertoont grote gelijkens hiermee. In de pilot 'Bioveiligheidsplan pluimveebedrijven' (UU,GD, 2020) is met deze hygiënescan gekeken naar optimalisaties in bioveiligheid om risico's van ziekte insleep te beperken en deze optimalisaties door te voeren in de bedrijfsvoering door middel van een advies op maat. De onderzoekers zien vooral een grote meerwaarde in het samen met veehouders doornemen van de hygiënescan van AVINED in combinatie met een bedrijfsbezoek, waarna gezamenlijk kan worden nagedacht over bedrijfsspecifieke maatregelen om risico's op ziekte insleep verder te beperken.

Meerdere reacties waren gericht op het feit dat de beschreven rol van de dierenarts in de regeling niet past bij de taak van een dierenarts.

Bioveiligheid, zowel extern als intern, is een van de pijlers van preventie. Juist preventieve zorg is een van de primaire competenties voor een dierenarts. De dierenarts beschikt over de kennis van de sector, het bedrijf en kan de risico's voor- en van de aanwezige dieren overzien. Door samen met de pluimveehouder de hygiënescan in te vullen, kan samen nagedacht worden over maatregelen die ziekte insleep kunnen reduceren.

2.2 Indien van toepassing: Ga in op consultatiereacties die niet zien op het ter consultatie aangeboden document/overigens niet inhoudelijk zijn. Benoem kort de reacties die hierop van toepassing zijn en leg uit dat deze consultatiereacties geen inhoudelijke reactie vereisen. Zodoende is voor deze deelnemers duidelijk dat de betreffende reactie wel is bekeken, maar niet verder is behandeld.

Een inbreng richtte zich tot het feit dat de conceptregeling niet voorziet in maatregelen voor hobbymatig gehouden dieren, waaronder kinderboerderijen. Dit kan leiden tot risico's voor de volksgezondheid.

De regeling wordt ingesteld voor commerciële pluimveebedrijven en sluit aan op het bestaande Bedrijfsgezondheidsplan (BGP). Hobbydierhouders vallen hiermee buiten het bestek van de regeling. Voor locaties met een publieksfunctie (zoals kinderboerderijen) heeft de Gezondheidsdienst voor Dieren (Royal GD) het Keurmerk zoönosen ontwikkeld. Dit is een checklist die de dierhouder en zijn dierenarts jaarlijks invullen en doorspreken. Door dit gesprek op maat te voeren, zoals de commerciële pluimveehouder met zijn dierenarts kan doen, kunnen per locatie gerichte en passende acties worden genomen.

2.3 Is het wetsvoorstel gewijzigd na de consultatie? Zo ja, wat is er gewijzigd? Vermeld of en zo ja op welke wijze de regeling is aangepast en hoe die aanpassing op hoofdlijnen eruitziet. Als de bijdragen niet geleid hebben tot aanpassing, vermeld dit dan ook en leg uit waarom.

De inbreng heeft niet tot nieuwe inzichten geleid, de regeling is niet gewijzigd.

3. Vervolg

Wat is de volgende fase in het wetgevingstraject?

De regeling wordt gepubliceerd en zal van kracht worden conform de regels voor vaste momenten van inwerkingtreding.

Is er nog andere wet- en regelgeving in voorbereiding die direct verband houdt met het consultatievoorstel?

N.v.t.